

[Ministeren for skatter og afgifter]

net til, at skatteyderne bør have en vis sikkerhed for ansættelsernes endelighed, dels på hensynet til de overordnede statslige myndigheders indseende med ligningen.

På grundlag af de erfaringer, der er indhentet, siden skattestyrelsesloven trådte i kraft, er der fundet behov for en revision af disse regler.

I de tilfælde, hvor 1. klagebehandling efter de gældende regler skal ske i skatterådene, har det således været fremført, dels at skatteyderne mister en klageinstans, dels at klagebehandlingstiden kan blive forlænget.

Både den afbrudte klagebehandling ved ligningskommissionerne og især bemyndigelsesordningen påfører såvel de statslige som de kommunale skattemyndigheder et væsentligt administrativt merarbejde.

Med det foreliggende forslag ønsker regeringen at imødekomme disse retssikkerhedsmæssige og administrative behov for en revision af de bestående regler.

Ligningskommissionerne får således mulighed for altid at behandle klager over egne ansættelser. Den nuværende frist for klagebehandlingen bortfalder, og det er derfor fundet rimeligt, at skatteyderen får mulighed for at indbringe klagesagen for skatterådet, når ligningskommissionen ikke har truffet afgørelse inden 6 måneder. Ligningskommissionerne får desuden mulighed for at bortse fra overskridelser af fristen for at klage over en ansættelse.

Disse regler er i overensstemmelse med de regler, der allerede gælder for klagebehandlingen ved skatteråd og landsskatteretten.

Efter forslaget får ligningskommissionerne endvidere mulighed for i visse typer af sager at ændre tidligere års ansættelser uden først at skulle indhente bemyndigelse hertil fra de statslige myndigheder. De nærmere retningslinjer herfor foreslås fastsat af ministeren for skatter og afgifter. De sagstyper, som vil blive omfattet af ordningen, er sådanne, hvor de tidligere nævnte hensyn til skatteyderen og de statslige myndigheders indseende med ligningen ikke gør sig så stærkt gældende. Der tænkes her især på sager vedrørende nedsættelse af ansættelser og forhøjelser, som skatteyderen er indforstået med.

Der bliver på samme måde mulighed for at give generelle bemyndigelser til skyldrådene i visse sagstyper. Herudover indeholder

forslaget en række mindre tekniske ændringer.

Som tidligere anført vil forslaget medføre en administrativ lettelse både for de statslige og kommunale skattemyndigheder.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslagets bemærkninger, skal jeg herefter anbefale forslaget til en velvillig behandling i tinget.

Ministeren for skatter og afgifter (Foighel):

Jeg skal herved tillade mig for det høje ting at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om sømandsskat.

(Lovforslag nr. L 15).

Lovforslaget er identisk med det af mig den 15. december 1983 fremsatte lovforslag.

Lovforslaget går ud på som følge af den ændrede lovgivning om skibsmåling at ændre det i sømandsskatteoven anvendte skibsmål bruttoregister-ton.

Endvidere stilles der forslag om en række konsekvensændringer som følge af lovgivningen om skattemæssig ligestilling af ægtefæller, og af administrative hensyn stilles der forslag om en ændring af bestemmelserne for partredere, der efter dispensation svarer skat efter sømandsskatteoven.

Ifølge de nye regler om skibsmåling vil begrebet bruttoregister-tonnage blive erstattet af bruttotonnage.

Definitionen af dansk skib i sømandsskatteovens § 2, nr. 1, foreslås for så vidt angår tonnagegrænserne ændret således, at hvor kun bruttotonnagen er målt, vil definitionen omfatte skibe, der har en bruttotonnage på 100 eller derover. Såfremt et skib også er målt i bruttoregister-ton, vil definitionen som hidtil omfatte skibe, der måler 100 bruttoregister-ton eller derover.

De foreslåede ændringer af sømandsskatteoven som følge af lovgivningen om skattemæssig ligestilling af ægtefæller er konsekvensændringer som følge af allerede gældende lovgivning.

Partredere, interessenter og kommanditister, der gør tjeneste om bord på det skib, de er ejer eller medejer af, skal ikke betale sømandsskat. Når særlige omstændigheder taler derfor, kan ministeren for skatter og afgifter efter indstilling fra sømandsskattenævnet bestemme, at en person, der ejer en andel